

ماجرای جر و بحث هسته‌ای احمدی نژاد و روحانی به روایت موسویان

تاکنون روایت‌های مختلفی از علت استعفای حسن روحانی از ریاست بر دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی در سال ۱۳۸۴ یعنی دوران رئیس‌جمهوری محمود احمدی نژاد گفته شده است. سیدحسین موسویان، یکی از اعضای تیم سابق مذاکره‌کننده هسته‌ای نیز روایت دیگری از این موضوع به دست داده است.

به گزارش گروه بین‌الملل خبرگزاری آنا، حسن روحانی، در سال ۱۳۶۸ و با حکم مقام معظم رهبری به عضویت شورای عالی امنیت ملی درآمد. او در تمامی دوران ۱۶ ساله ریاست‌جمهوری علی اکبر هاشمی و رئیس‌جمهوری پس از وی، ریاست دبیرخانه این شورا را برعهده داشت.

او در دوران ریاستش بر دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، مهم‌ترین پرونده سیاست خارجی ایران یعنی پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران را در دست داشت که در ۲۹ مهرماه ۱۳۸۲ به صدور «بیانیه سعدآباد» از سوی ایران و سه کشور اروپایی (فرانسه، آلمان و بریتانیا) منجر شد.

با وجود تجربه‌ای که روحانی از پی ۱۶ سال حضور در شورای عالی امنیت ملی در مسائل داخلی و خارجی پیدا کرده بود، تنها ۱۷ روز پس از ریاست‌جمهوری محمود احمدی نژاد از سمت خود استعفا داد.

روایت‌ها و تفسیرهای بعضاً متفاوتی از ماجرای این استعفا گفته شده است؛ اما سید حسین موسویان، عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در زمان ریاست حسن روحانی بر دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، در کتابش با عنوان «ایران و آمریکا؛ گذشته شکست خورده، مسیر آشتی» روایت جالبی از این موضوع نوشته است.

به نوشته موسویان در این کتاب، «روحانی در ۱۸ مرداد سال ۱۳۸۴ با احمدی نژاد ملاقات کرد. بعد از ملاقات، روحانی به من گفت که به احمدی نژاد درباره نتایج نامطلوب سیاست خارجی‌اش هشدار داده و به او گفته است که پرونده هسته‌ای ایران با

سیاست‌های او به شورای امنیت سازمان ملل متحد ارجاع خواهد شد. او به رئیس‌جمهوری گفته بود: «سه‌م عمده بودجه آژانس انرژی اتمی توسط کشورهای غربی تامین می‌شود؛ بنابراین، آنها نتایج تصمیماتی که توسط آژانس گرفته می‌شود، کنترل می‌کنند.» احمدی‌نژاد در واکنش گفته بود: «همین حالا به محمد البرادعی تلفن کن و به او بگو که ایران همه بودجه آژانس را تامین خواهد کرد.»

موسویان ادامه می‌دهد که «روحانی از این سخن شوکه می‌شود و به احمدی‌نژاد می‌گوید: «چنین تصمیمی بدوا باید به مجلس برود و ثنیا سازمان‌های بین‌المللی ساختارها و قواعد خود را دارند. ایران نمی‌تواند خودسرانه چنین موضوعی را به آژانس دیکته کند.» روحانی گفت که احمدی‌نژاد با لحنی عصبانی و به تندی به من گفت: «من دارم به شما دستور می‌دهم و شما باید اطاعت کنید.» روحانی که صبرش به پایان رسیده بود، پاسخ داد: «شما باید فرد دیگری را برای پیروی از چنین دستوراتی انتخاب کنید، من همین حالا استعفا می‌دهم» و استعفا داد. روحانی به عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی و سرپرست گروه هسته‌ای مذاکره‌کننده در ۲۹ مرداد ۱۳۸۴ استعفا داد. به وضوح می‌شد دید که سیاست خارجی ایران به ویژه در ارتباط با موضوع هسته‌ای، از رویکرد تعامل و همکاری به رویکرد مقابله و ناسازگاری تغییر جهت خواهد داد.»